

U DUBROVNIKU TRAJA SKUPNA IZLOŽBA, A JEDNA OD UMJETNIČA ČIJI JE RAD PREDSTAVLJEN JE I EVA ZVRKO

Veliko aktiviranje dubrovačke umjetničke scene

Tekst IVA KÖRBLER Foto UMJETNIČKA GALERIJA DUBROVNIK

U dubrovačkoj Umjetničkoj galeriji u tijeku je velika skupna izložba „Dubrovački likovni trenutak 3“, koja predstavlja recentni presjek umjetničke produkcije slika, grafika, crteža i skulptura dubrovačkih likovnih umjetnika, a koja je u tom obimu zadnji put održana 2008. godine. Na izložbu su se prijavila 92 umjetnika s ukupno 219 djela, od čega je odabrano 112 radova 71 umjetnika. Na poziv su se mogli prijaviti svi dubrovački likovni stvaratelji bez obzira na prethodno obrazovanje, izložbenu aktivnost i uspjehe. Namjera izložbe bila je prikazati presjek različitih pojava i tendencija na dubrovačkoj sceni jedinstvenih rukopisa i individualnog pristupa tradicionalnim i suvremenim temama. Žiri sastavljen od povjesničara umjetnosti Antuna Karamana, Sanje Žaja Vrbice i Lucije Aleksić, odabrao je djela koja će predstaviti dubrovačke likovne umjetnike i pregled gradske likovnosti u najšire zastupljenim tradicionalnim medijima slikarstva i kiparstva. Možda je za neke Dubrovnik „mali grad“, ali bogatstvo umjetničke scene i likovne produkcije dubrovačkog prostora oduvijek je intrigiralo upućene ljubitelje i struku podjednako. Likovni umjetnici koji sudjeluju na izložbi su Katarina Alamat Kusijanović, Miljenko Anđelić, Amir Avdić, Gordana Bajurin, Marija Barać, Mišo Baričević, Denis Berković, Anamarija Bezek, Pietro Boban, Ivona Bura, Mercedes Bratoš, Luko Capor, Viktor Daldon, Ivana Dražić Selmani, Mirica Dubčić, Nikola Nino Dubčić, Ivana Gajaja Handabaka, Vedran Grabovac, Aida Hebib Raguž, Ana Hrčan Šojat, Rajna Inić, Tomislav Ivanišin, Stanko Ivanković, Josip Ivanović, Ivana Jovanović Trostman, Nikolina Kapović, Vikića Kitić Biličić, Soheil Keynejad, Kristina Kojan Goluža, Katja Kovačić Karamatić, Maja Kovačević, Valter Kožul, Robert Kralj, Lena Kramarić, Maro Kriste, Jagoda Lasić, Loren Ligorio, Iris Lobaš Kukavičić, Dubravka Lošić,

Ivana Lujak, Davor Lucianović, Ozana Masnec, Marijana Milko, Romana Milutin Fabris, Ivana Miloglav Ivanković, Berta Miloš, Ivan Mladošić, Ivo Mladošić, Ivan Perak, Lucija Perojević, Miranda Rako Kuzmanić, Elodi Rašica, Dubravka Rathman, Stjepan Ribić, Jasmina Runje, Goran Ružić, Samir Serhatlić, Tonko Smokvina, Miroslav Stamatović, Pero Šantić, Josipa Sare, Viktor Šerbu, Nikolina Šimunović, Josip Škerlj, Mia Marija Škoda / Nikolina Japunčić, Deša Vlahutin, Iris Vuletić, Anabel Zanze, Nada Zec Ivanović i Eva Zvrko. Zastupljenost svih likovnih stilova, tema i medija izražavanja pokazuje fleksibilnost žirija, ali i polako ali sigurno napuštanje dugog trajanja rigidnih kustoskih selekcija, koje su često preveliki broj kvalitetnih ili solidno dobrih umjetnika stavljale u poziciju sirotog Prokrusta i njegove proklete postelje. Demokracija takvog pristupa potrebna je i stoga da neki umjetnici – bez obzira na to jesu li samouki ili akademski obrazovani – steknu i neka svoja profesionalno-cehovska prava koja objektivno služe. Uostalom, takve izložbe potrebne su da umjetnici iznesu svoje radove iz atelijera i radi drugih umjetnika, da kompariraju neke zanatsko-idejne razine i modele, do kuda su došli u svojem stvaranju ili gdje bi se još mogli usavršiti. Rekla bih čak da izložbe takvog skupnog tipa umjetnicima vraćaju ne samo neki osjećaj pripadnosti, već im pred očima javnosti vraćaju dostojanstvo. Ako žiri objektivno ukloni zaista loše ili neinventivne radove, koji opstaju na ideji recikliranja i parazitiranja nad boljim od sebe, onda i publika može dobiti fleksibilan spektar mogućnosti recentnog umjetničkog djelovanja. U trenutku kada se mnoge male gradske i privatne galerije zatvaraju, a ljubitelji umjetnosti ne znaju uvijek kako doći do pojedinog umjetnika, takav tip izložbe također naznačuje i tu mogućnost.